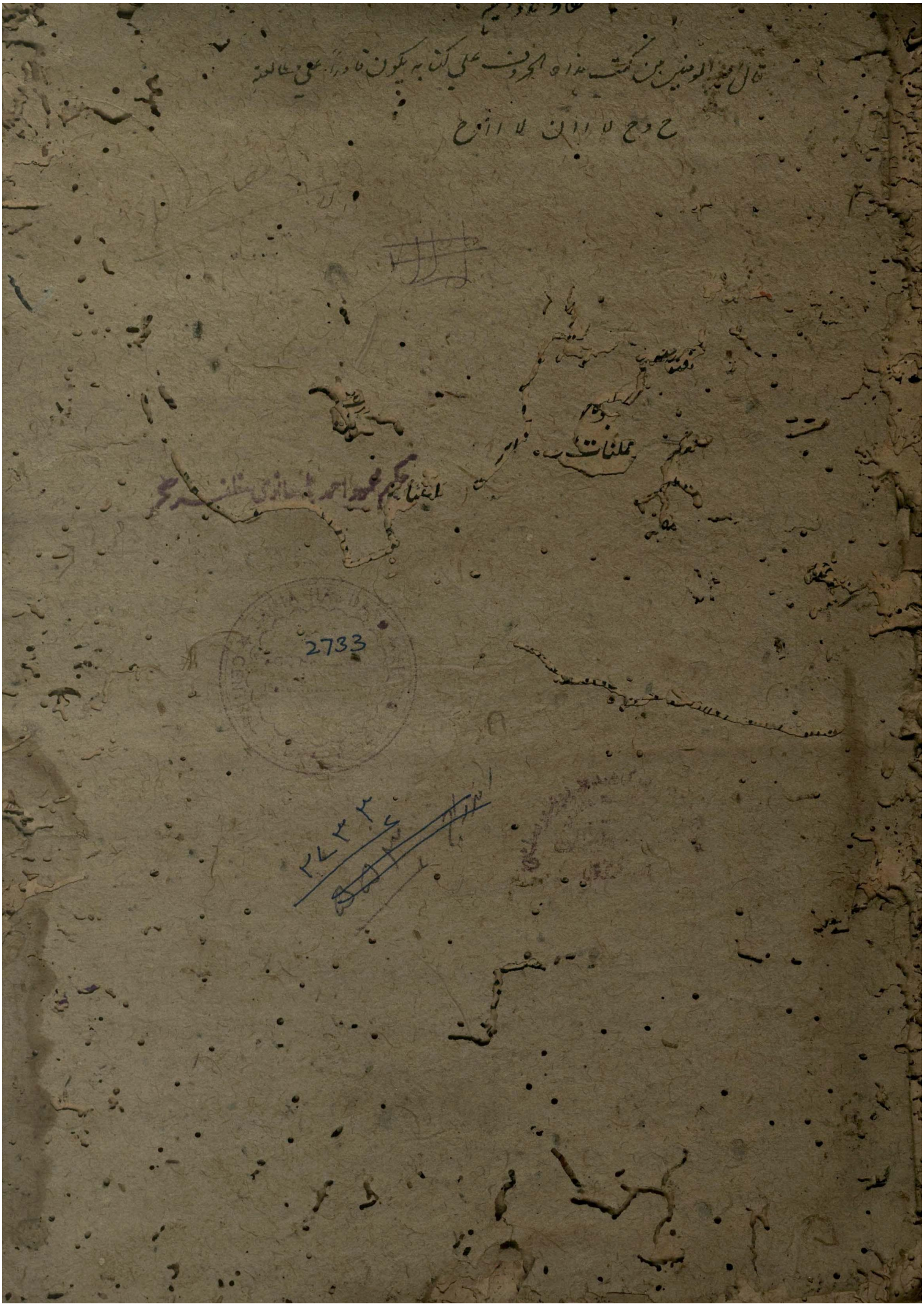

GIFT

یا فتاح

ربّ یسّر وتمّم بالخیر

بسم الله الرحمن الرحیم

هو الله احد الله الصمد حقیقت هیچ شیئ گرد از دایره در نیافت و اجرام اشیاء بزرگ و تفکر ادراک کنه ذات
انوار تجلیات بیمونات و فنونات بعینه بدت عزیزا انه کرّ آنا فآنا نامو داب کنت کنزا مخفیا فاحببت ان اعرف
خود بخود از خود لاجل ظهور لایتقه بالخباء ظهور و سود و تعین بمحل معلوم و صورت در آئینه معانی وجه و لقد رعت کاملا ان
علی کل شیئ قدیر هر فرد بیت از افراد ممکنات را بتجلی خاص اخاص متجلی بصفات خاص مخصوص حتمه و بحکمه بالغه الله نور السموات
والارض هر ذره از ذرات کائنات بمعانی خاص کر حقایق اشیا عبارت از انست بخلعت اسماء مخلع گردانیده
و هر اسمی را مخصوص بصفتی و هر صفتی را منسوب باسمی کرده لفظ موهوم حرف را بحب ایزش بسیونات منبسط و نقوش مصروف
و حروف را بقلم و کلم را بقلم از ثناء معنوی بوسیت و هو از کتم عدم بعالم عین آورد و افای بهزاران اسرار بدیعه و
نقوش غریبه بموجب ما شاء الله کان و ما لم یشأ لم یکن بلفاف کن مفوض داشته سر کرم ایجاد و تقدیر گردانیده و بعلم کلیاة
عناصر و امهات ادوار حرکات مواید ثلثه سر انجام ظهور بخشید بظهور واجب الوجودی استظهار مملکت تا جمار اراکت نشو
نمای بنا فاقت و نزد حکایت روحانی از جماد نباتات لوح و قلم مراد بحرکت ارادی انا ی ن و القلم و ما یسطرون پرده از روی
کار خود برداشت جمار لوح سر و نبات قلم و حقیقت اول ما خلق الله از حرکت قلم نفس اسم تر کرد و از نقطه نسبت تعینات
بحقایق للاسکفار امکانی بهم رسید احدیت بواحد کردید و بیچونی و بیچگونی بعبارت چون و چرا گنجید صور را بر بس منصوص دست
داد تا ویل صورت و نقش در میان الداله و سبب واسطه ضعف منصور و سبب گردید و منصون رب و احد لعدل الفا لعینی یکی
کرد بر دیدو بوضوح پیوست عدل لازمه امتزاج اعتدال مزاج حقیقت و مجازیت علم ظهور را فراخته منت بیم بعینی بر فرق هر فرد
نهاد و بر دنیا بر جلوه حیوان با نر انخت فیه من روحی احوال قوت نافعال اشیا باز دید کرد و بجهة اثبات دعوی لیس کمثله
و هو السمیع العلیم رجع کفیت و سنفت اده حکمت یوسف کا اسفارا لی الکریم یعنی عدم صورة وجود کرفته اسماء بسیه سنجته
عهد و ابلد الطیب یخرج نباته باذن ربه و الذی خبث لا یخرج الا نکدا جلوه نبات و نبات بصدر ذی حیات
کنایت از حیوانیت کشت و بحب اعتدال حقیقی وحدت بکرانید و جلوه شهود مظهر اتم کرد مستجمع جمیع بروز و کموشت از
ظهور کرف حضرت محمدی مجتمع الجامعین صلی الله علیه و آله و سلم جف القلم با سوکا بی برد بیان احد و بحیندین ظهور و تجلیات زبان
نطق حالی با شیا عطا فرمود که آثار خواص هر شی شاید حال نطق ان شی است پس با بین حیثیت بعضی و ان هی شئ الا یسبح بحمده
جمیع موجودات و اشیا لحظ فلحظ با سرار سیر انواع تجلیات خواه بلفظ صورت و خواه بنطق معنی دلی از محدث سرای غافل
نباشند بر کاه بعکاسی طهور آثار تجلیات باشد و علا و ا ح د واحد و سبب و سبب و حدة و محمد در نظر بصران
وحدت کزین یکانه بود کی است تا بی و کو مشی [illegible] جایکه نه چون چیم فی شیم من [illegible]